

ROMÂNIA  
CURTEA DE APEL IAȘI  
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL  
SENTINȚA Nr. 7/2012

Sedința publică de la 16 Ianuarie 2012

Completul compus din:

Președinte: Tăbăltoc Dan Mircea

Grefier: Abuhnoaei Valentina

Pe rol fiind pronunțarea acțiunii de contencios administrativ promovată de reclamanta S.C. TOP SYSTEM TOBACCO S.R.L. Vaslui în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui și A.N.V. prin Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Vaslui, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, din care rezultă că dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 9 ianuarie 2012, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi.

Din lipsă de timp pentru deliberare dar și pentru a se da părților posibilitatea să depună concluzii scrise, instanța a amânat pronunțarea pentru azi, 16 ianuarie 2012.

După delibere,

CURTEA DE APEL,

Asupra acțiunii de contencios administrativ de față;

Prin cererea înregistrată la aceasta instanța sub nr. 383/45/ din 9 mai 2011, reclamanta SG "Top System Tabacco" SRL Vaslui a solicitat în contradictoriu, cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui și A.N.V. - Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Vaslui, anularea deciziei nr. 13 din 5 aprilie 2011, emisa de D.G.F.P. Vaslui prin care au fost soluționate contestațiile formulate împotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, din data de 31 ianuarie 2011, întocmite de D.J.A.O.V. Vaslui, și a tuturor actelor administrativ fiscale care au stat la baza emiterii acestei decizii, precum și obligarea „intimatelor la restituirea sumei de 1.260.000 lei reprezentând accize și dobânzi încasate nelegal și dobânda legală pentru aceasta suma, calculată de la data executării”, plus cheltuielile de judecată, apreciindu-se ca "actul administrativ fiscal contestat este lovit de nulitate, ca de altfel toate actele care au stat la baza emiterii acestuia, deoarece toate se fundamentează pe procesul-verbal de control nr. 4720/12.11.2010, întocmit de garda Financiară Vrancea”.

Pârâta D.G.F.P. Vaslui, prin întâmpinare, a solicitat respingerea acțiunii, pe motiv că stabilirea obligațiilor suplimentare de plată a fost determinată de faptul constatării unei cantități de 1.150.000 bucăți țigarete timbrate necorespunzător și a nedovedirii plății accizei pentru o cantitate de 2.736.580 buc. țigarete, precum și pentru cantitatea de 590 kg. tutun destinat rulării de țigarete, stabilita prin procesul verbal nr. 4720/12.11.2010.

D.R.A.O.V. Iași, în numele și pentru pârâta A.N.V. a solicitat, prin întâmpinare, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Din examinarea actelor și lucrurilor dosarului, Curtea reține că societatea cu răspundere limitată „Top System Tabacco”, având sediul în Vaslui, a fost înființată în anul 2009 cu un capital social de 100.000 lei, ea fiind înmatriculată în registrul comerțului sub nr. J 37/183/2009.

În cursul anului 2010, Garda Financiară a efectuat o serie de verificări, ocazie cu care a constatat că SC Top System Tobacco SRL păstra în afara antrepozitului fiscal autorizat precum și în antrepozit cantitatea de 1.710.000 buc țigarete netimbrate sau cu timbre false, cantitatea de 1.150.000 buc țigarete cu timbre false, iar în magazia anexa antrepozit cantitatea de 1.026.580 buc, țigarete netimbrate și cu timbre false, precum și cantitatea de 590 kg, tutun, fapt pentru care a fost încheiat procesul verbal nr. 4720 din 12 noiembrie 2010

Urmare constatărilor făcute de Garda Financiară, structura activitatea de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru accize și Operațiuni Vamale Vaslui a întocmit un raport de inspecție fiscală, ce a fost înregistrat sub nr.374 din 31 ianuarie 2011, act prin care se reține ca autorizația de antrepozit fiscal a fost emisă pe numele SC Top System Tobacco SRL, ca antrepozitul fiscal de producție este situat în municipiul Vaslui, str. Ștefan cel Mare nr.9, ca, "întrucât nu s-a putut efectua inventarierea faptică a marcajelor, s-a efectuat inventarierea scriptică a timbrelor", ca din cantitatea de 106.000 kg. tutun s-a utilizat cantitatea de 93.620 kg., rămânând în stoc 12.380 kg., ca din cantitatea de 93.620 kg. tutun utiliza t în procesul de producție s-a obținut un număr de 85.220.000 buc țigarete, din care au fost declarate livrate un număr de 78.420.000 buc țigarete, rămânând în stoc 6.800.000 buc țigarete, și ca "corelând cantitatea de "materie prima de 93.620 kg. tutun, produsul finit obținut (85.220.000 buc. țigarete) cu norma de consum declarata la autorizarea sa antrepozit fiscal, se constata ca ar fi trebuit să se obțină un număr de 81.408.696 buc. țigarete, fața de 85.220.000 buc țigarete declarate obținute, rezultând o diferența în plus de 3.811.304 buc țigarete fața de norma declarată, nemai luându-se în calcul și pierderile declarate de 20%", concluzionându-se ca "raportul de producție desfășurat de antrepozitar, în concordanta, cu norma de consum declarată la autorizare, nu sunt reale".

S-a mai constatat că din analiza totalului, de 5.222.700 buc. timbre achiziționate cu numărul total de pachete de țigarete marcate livrate, pe baza de factură, în număr de 3.921.000 buc, și cele aflate în stoc (reținute de Garda Financiară), în număr de 95.500 buc. Cele descoperite în auto BC-59-SWU, 197.000 buc. descoperite în antrepozitul "fiscal și 20.209 buc. declarate deteriorate, rezulta un stoc de 988.991 buc. timbre, în loc de 1.084.491 buc timbre, cât declara antrepozitarul, diferența de 95.500 buc. neputând fi identificată faptic datorită ridicării documentației și sigilarea de către organele de control, reținându-se că în aceste condiții nu exista corelație între elementele menționate, rezultând deficiențe în înregistrarea fabricării produse din tutun și/sau utilizarea marcajelor", reprezentantul societății (Postolache Gianina Elena) pretinzând că nu are cunoștința de cantitățile de țigări și timbre despre care se face referire la întrebarea nr. 1 și 2".

În baza acestor constatări, pentru faptul ca "antrepozitarul a deținut produse accizabile în afara antrepozitului fiscal autorizat, respectiv a deținut produse accizabile (țigarete) în afara unui regim și suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute și produs accizabile ( țigarete ) produse în afara unui regim suspensiv de accize D.J.A.O.V. Vaslui a emis decizia de impunere ce a fost înregistrată nr. 4 din 31 ianuarie 2011, act de autoritate prin care a stabilit o obligație fiscală suplimentară" de 1.431.742 lei reprezentând accize și de 57.270 lei dobânzi.

Împotriva acestui act administrativ fiscal s-a formulat contestație , de către societatea comercială verificată, prin care se susține că raportul de inspecție fiscală „este lovit de nulitate", ca urmare a "nerespectării dispozițiilor legale referitoare la competența de a efectua controlul în domeniul accizelor", că atâta vreme cât nu s-a făcut un inventar real și efectiv asupra bunurilor existente în antrepozitul fiscal nu putem discuta despre compararea stocului faptic cu cel scriptic, dovadă fiind și inadvertențele consemnate în cuprinsul RIF din 31.01.2011", ca "constatările referitoare la diferențele apărute pe norma de consum nu au avut în spate o documentare prealabilă a inspectorilor vamali, care nu au luat în calcul faptul că norma de consum și pierderea tehnologică sunt valori relative" și că explicația acestor diferențe "constă în reducerea pierderii tehnologice raportată la fiecare tip de materie primă".

Se mai susține, de către contestatoare că diferența de timbre pentru marcaje este urmarea unui calcul eronat făcut atât pe facturi cât și pe stocuri, ca în antrepozit nu au existat marcaje false, că societatea era în drept să dețină, în cad antrepozitului fiscal, atât marfă pentru piața internă, care trebuia se supună regimului de marcare, cât și marfă destinată exportului, care nu intra sub incidența acestui regim, că țigaretile au fost scoase regimul suspensiv de către comisarii Gărzii Financiare, în condițiile în care a notificat intenția începerii producției pentru export, bunurile găsite în incinta magaziei din afara antrepozitului fiscal provenind din circuitul economic, pentru care acciza a fost plătită, considerând că este dreptul proprietarului

care deține respectivul spațiu să distrugă bunurile găsite în acea incintă, respectiv SC Dobo Construct atâta timp cât ele sunt improprii consumului.

Cât privește mărfurile găsite în autoutilitara B-59-SWU, contestatoarea susține că "țigăretele nemarcate au fost eliberate în consum accidental și sunt destinate exportului, astfel că nu exista obligația marcării și nici obligația accizării" și că, întrucât se utilizează același tip de ambalaj exterior (bax pentru 50 de cartușe), "rezultă de aici un risc foarte mare de confuzie între mărcile țigaretelor, baxurile care au făcut obiectul confuziei neavând atașate elemente de identificare externă și la momentul încărcării mărfii, din cauza necunoașterii limbii romane de către mandatarul administratorului, s-a creat confuzie între loturile care trebuiau încărcate, eronat încărcându-se țigărele din loturile destinate pieții externe", "organele de control care au inventariat marfa nu au făcut distincție între țigaretetele Roxboro Clasic Soft și Roxboro Clasic Box și că "pe factura de însoțire a mărfii este trecută o cantitate mai mare de țigărete decât cea existentă fizic în autoutilitară", fiind neadevărat că țigaretetele din autoutilitară aveau marcaje false.

Prin decizia nr.13 din 5 aprilie 2011, D.G.F.P. Vaslui a respins, ca neîntemeiată, contestația formulată de SC Top System Tobacco SRL împotriva deciziei de impunere nr. 1 din 31.01.2011, emisă de D.J.A.O.V. Vaslui, și ca inadmisibilă contestația formulată împotriva raportului, de inspecție fiscală nr. 374 din 31.01.2011, reținându-se în esență că la dosarul cauzei nu există documente din care să rezulte o altă concluzie față de constatările organelor de inspecție fiscală.

Urmare respingerii contestației, SC Top System Tobacco SRL Vaslui a promovat prezenta acțiune, în procedura prevăzută de art. 218 alin.2 din Codul de procedură fiscală și de Legea nr. 554/2004, cerere prin care se invocă nulitatea absolută a actelor administrative contestate, ca urmare a încălcării reglementărilor referitoare la competența de a efectua controale în domeniul accizelor, precum și nelegalitatea modului de stabilire a accizelor și a modului în care au fost scoase din regimul suspensiv de accize bunuri din antrepozit, susținându-se că: "inventarul fiind efectuat fără o decizie de inventariere, fără liste de inventariere și în lipsa unui reprezentant al societății" și că "pătrunderea în antrepozitul fiscal s-a făcut prin spargerea ușii de acces, fără consimțământul reprezentanților societății și fără prezența acestora".

Reclamanta mai susține că se află în "imposibilitate obiectivă de a demonstra că bunurile din afara antrepozitului fiscal nu aparțin, pentru că nu suntem în măsură să depunem actele de proveniență a unor produse a căror proprietari nu suntem", întrucât "spațiul în care societatea funcționează ca și antrepozit fiscal aparține SC Nadin Tex SRL, spațiu pentru care am încheiat un contract de închiriere", "faptul ca în magazia anexă a antrepozitului fiscal a fost găsit tutun prelucrat nu este suficient pentru a stabili o legătură de cauzalitate între obligația de a achita accize și țigaretetele găsite, aceasta fiind o simplă presupunere a organelor de control", ca "diferențele apărute pe norma de consum constă în reducerea pierderii tehnologice raportată la fiecare tip de materie primă" și că "produsele accizabile găsite în autoutilitara B 59 SWU se aflau în regim suspensiv de accizare, produsele fiind destinate exportului".

La cererea reclamantei, în cauză s-a efectuat o expertiza contabilă, prin raportul întocmit de expertul Adomnoaiei Carmen concluzionându-se că: "... se află în imposibilitatea exprimării unei opinii ferme în sensul existenței riscului de confuzie", în condițiile în care "nu s-a făcut o valorificare efectivă a inventarierii consemnate în procesul verbal nr. 4720/12.11.2010, - încheiat de Garda Financiară Vrancea, în sensul comparării stocului factic cu cel scriptic de la data inventarierii", că "pentru cantitatea de 1.150 mii țigaretete nemarcate, aflate în regim suspensiv de la plata accizelor nu intervenise obligația de plata și de calculare a accizei, la data scoaterii lor din antrepozit de către organul de control", că acciza calculată pentru aceasta cantitate de țigaretete nu era datorată, produsele fiind destinate exportului", ca "indisponibilizarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, sub supraveghere vamală, nu a determinat exigibilitatea accizelor în sensul art. 206<sup>6</sup>, întrucât nu a avut loc o eliberare pentru consum, în sensul art. 206<sup>7</sup> din Codul fiscal, că pentru mărfurile din magazia anexă nu s-a luat în calcul posibilitatea ca unele din acestea să aibă acciza plătită, că "pentru cantitatea

netimbrată de 1.710.000 buc. țigarete s-au calculat în mod corect obligațiile de plată privind accize, în valoare totală de 540.174 lei", că "debitul privind TVA la acciza nu a fost corect calculat" și că la calculul accesoriilor aferente accizei datorate nu s-au dedus din acciza calculată contribuția pentru sănătate, conform prevederilor Legii nr. 95/2006 și cota de 1% datorată A.N.S., prevăzută de Legea nr. 69/2 folosindu-se procentul de dobândă de 0,05% pe zi, în loc de 0,04 cât era în vigoare pentru perioada de calcul și nu s-au calculat penalități de întârziere".

În raport de această situație de fapt, Curtea reține că actul administrativ prin care au fost stabilite obligațiile fiscale suplimentare de plată, contestate, respectiv, decizia de impunere nr. 1 din 31.01.2011, a fost emisă ca urmare a constatărilor nemijlocite făcute de cei doi inspectori ai D.J.A.O.V. Vaslui, cu ocazia inspecției fiscale ce s-a desfășurat în perioada 26 noiembrie 2010 - 31 ianuarie 2011, prin examinarea documentelor cu regim special puse la dispoziția lor de SC Top System Tabacco SRL și că măsura luată prin decizia menționată privește doar obligațiile referitoare la plata accizelor, a contribuției pentru fondul sănătate și a contribuției pentru sport; pentru stabilirea obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată dosarul fiind înaintat D.G.F.P. Vaslui.

În atare împrejurări, Curtea consideră ca lipsit de orice relevanță sau urmări juridice faptul că antrepozitarul a fost verificat inițial de către Garda Financiară sau că "inventarul a fost efectuat fără o decizie de inventariere și fără liste de inventariere", astfel cum susține reclamanta, din moment ce situația de fapt consemnată în cuprinsul raportului de inspecție fiscală, încheiat la data de 31.01.2011, a fost stabilită prin examinarea documentelor cu regim special întocmite de SC Top System Tobacco SRL Vaslui și după ascultarea persoanei care răspundea de conducerea contabilității, la "nivelul antrepozitului - fiscal, în persoana numitei Postolache Gianina Elena; trimiterele ce se fac de organul de control fiscal la procesul verbal de control nr. 4720/12.11.2010, încheiat de Garda Financiară, neinfluențând în mod determinant constatările făcute de către compartimentul Activitatea de inspecție fiscală din cadrul D.J.A.O.V. Vaslui.

Ori, ceea ce se reține, în esență, prin raportul de inspecție fiscală menționat, încheiat de D.J.A.O.V. Vaslui, este faptul că, prin corelarea cantității de materie primă cu care SC Top System Tobacco SRL Vaslui s-a aprovizionat, cu cantitatea de produse finite obținută și cu stocul rămas la antrepozitar, a rezultat o diferență de țigarete în plus, în condițiile în care organul de control nu a luat în calcul și pierderile tehnologice declarate de 20% din cantitatea de tutun prelucrată, pierderi stabilite pe baza unei norme de consum, pe care antrepozitarul a declarat-o cu ocazia eliberării autorizației de antrepozit fiscal nr. RO O127737PP01, emisă la data de 30. 10.2009, de către Ministerul Finanțelor Publice - A.N.A.F - Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate.

Curtea constată că, în esență, reclamanta nu contestă într-o manieră categorică aceste date, ci le pune pe seama faptului că "constatările referitoare la diferențele apărute pe norma de consum au avut (ca bază doar elemente și formule tehnice, neluându-se în calcul că norma de consum și pierderea tehnologică sunt valori relative, ceea ce a determinat obținerea de către societate a unor cantități mai mari de produs finit decât norma declarată".

Chiar dacă s-ar accepta ca posibilă din punct de vedere tehnic eliminarea în totalitate a pierderilor, al căror nivel a fost declarat ca reprezentând 20% din cantitatea de tutun prelucrată precum și o îmbunătățire a sistemului de fabricație într-o asemenea măsură î

Ncât să se poată obține din cantitatea de 93.620 kg tutun, utilizată în procesul de fabricație, un plus de 3.811.304 buc. țigarete, peste cantitatea de 85.220.000 buc. țigarete declarată ca fiind obținută de antrepozitar, Curtea apreciază că, atâta timp cât norma de pierdere tehnologică a fost un element ce a fost avut în vedere la emiterea autorizației de antrepozit fiscal, beneficiarul autorizației era obligat să înștiințeze autoritățile fiscale în legătură cu orice modificare ar fi intervenit cu privire la cantitate de țigarete ce putea fi obținută în antrepozitul autorizat, din aceeași cantitate de materie primă prelucrată; cunoașterea raportului real dintre cantitatea prelucrată, norma de consum și volumul producției obținute fiind esențială pentru implementarea regimului de antrepozitare, astfel cum este el reglementat de art.178 și următoarele din Codul fiscal.

Nedovedindu-se că autoritățile fiscale au fost încunoștiințate în legătură cu modificarea normei de pierderi tehnologice, declarată cu ocazia solicitării autorizării antrepozitului fiscal, și neputându-se accepta, în această materie, faptul că "elementele și formulele tehnice" prezentate autorității de autorizare ar fi "valori relative", astfel cum susține reclamanta, Curtea consideră că situația reținută de către organul de control este reală și că antrepozitarul este cel care trebuie să răspundă, în exclusivitate pentru plusul de țigarete constat atâ timp cât acesta a fost stabilit în baza documentelor cu regim special întocmite de către SC Top System Tobacco SBL de a căror existență și conținut ea nu se mai poate dezice, indiferent care ar fi erorile sau interpretările eronate pe care le reclamă.

Curtea consideră ca același raționament și același tratament trebuie să fie aplicat și în ceea ce privește constatările făcute de D.J.A.O.V. Vaslui cu privire la modul de utilizare a cantității de timbre achiziționate în vederea marcării pachetelor de țigări unde antrepozitarul a declarat stoc de 1.084.491 buc. timbre, față de cantitatea de 988.991 buc. Găsită în antrepozit, fapt ce relevă serioase deficiențe în înregistrarea fabricării de produse din tutun și/sau utilizarea marcajelor", astfel cum se consemnează cuprinsul raportului de inspecție fiscală, încheiat la data de 31 ianuarie 2011, deficiențe ce nu pot fi puse pe seama modului de acțiune al Gărzii Financiare, astfel precum susține, reclamanta.

În aceeași ordine de idei, Curtea apreciază că nu se pot primi susținerile reclamantei cu privire la faptul că produsele găsite în autoutilitara B-59-SWU "nu erau eliberate pentru consum și în mod implicit nu trebuiau accizate", întrucât erau destinate exportului, atâ timp cât autorităților fiscale nu s-a prezentat nici un document din care să rezulte că cele 1.710.000 buc. țigarete au fost comandate de către un partener străin, că ele au fost evidențiate în fișele de magazie ca având această destinație, sau că pentru acel lot de țigarete s-a solicitat și s-a întocmit regulamentul raport de export, de către, autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă a statului unde urma să se facă livrarea; într-un atare caz neavând nici o semnificație sau urmări faptul că "organele de control care au inventariat marfa nu au făcut distincție între țigarele Roxboro Clasic Soft și Roxboro Clasic Box", astfel precum susține reclamanta, în condițiile în care până și expertul contabil apreciază, la obiectivul nr. 7 al raportului ce a întocmit "Pentru cantitatea de 1.710.000 buc. țigarete (găsite în autoutilitara B59SWU) s-au calculat în mod corect obligații privind accize în valoare totală de 540.174 lei".

Cât privește produsele găsite în magazia anexă antrepozitului fiscal, respectiv cantitatea de 1.026.580 buc. țigarete netimbrate și cantitatea de 590 kg. tutun, despre care reclamanta afirmă că aparține unei alte firme și că nu există o legătură de cauzalitate între obligația de a achita accize și bunurile găsite, că nu se consideră proprietara acestor bunuri sau ca "potrivit unui principiu general de drept, faptele negative nu pot fi dovedite", Curtea apreciază că, atâ timp cât antrepozitarul are responsabilitatea exclusivă, în raport cu autoritățile fiscale, a modului de utilizare și înregistrare a bunurilor aflate în spațiile menționate în cuprinsul autorizației emisă de M.F.P.-Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, el răspunde în exclusivitate pentru toate consecințele decurgând din neînregistrarea în evidențele a antrepozitului a tuturor intrărilor de bunuri ce sunt supuse accizării, indiferent de motivele și de persoana care le-a introdus în respectiva magazie anexă a antrepozitului fiscal sau de faptul că pentru ele s-ar fi plătit acciza cu ocazia expedierii în rețeaua de distribuție; organului de control neputându-i fi opuse relațiile sau înțelegerile pe care SC Top System Tobacco SRL le-a făcut cu SC Nadin Tex SRL, cu SC Dobo Construct SRL sau cu orice alți agenți economici.

Ca urmare a celor mai sus reținute, Curtea apreciază că organul fiscal a fost îndreptățit să calculeze accize pentru toate cantitățile de țigaretă ce nu erau legal marcate sau a căror proveniență nu a fost dovedită cu documentele cu regim special pe care reclamanta le-a pus la dispoziția organului de control constatând totodată că cuantumul obligațiilor suplimentare a fost stabilit după ce s-a dedus contribuția pe care producătorul de țigarete o

datora în baza Legii nr. 95/2006 și a Legii nr. 69/2000, considerente pentru care actele administrativ-fiscale atacate vor fi menținute în această parte.

În ceea ce privește corectitudinea stabilirii cuantumului obligațiilor accesorii reprezentând dobânzi stabilite prin decizia de impunere nr. 1 din 31.01.2011, Curtea, având în vedere concluziile expertului contabil, consemnate la obiectivul nr. 9 din raportul ce acesta a întocmit, precum și faptul că, prin obiecțiunile la acest raport, formulate de D.R.A.O.V. Iași, pârâta confirmă că, prin modificările aduse art. 120 alin. 7 din Codul de procedură fiscală, prin OUG nr. 88/2010, nivelul dobânzii de întârziere a fost coborât la 0,04% pentru fiecare zi de întârziere renunțându-se la precedentul de 0,05%, cât a avut în vedere organul de inspecție fiscală, Curtea, în temeiul art. 19 din Legea nr. 554/2004, va admite acțiunea reclamantei în sensul că va anula, în parte, decizia de impunere nr. 1/31.01.2011 și decizia nr. 13/5.04.2011, stabilind că dobânda pe care reclamanta o datorează pentru obligația fiscală suplimentară de plată, de 1.431.742 lei, reprezentând accize, trebuie calculată la un quantum de 0,04% pe zi de întârziere, în concordanță cu prevederile O.G. nr. 92/2003.

Ca parte căzută în pretenții, pârâta D.J.A.O.V. Vaslui va fi obligată să plătească reclamantei, în temeiul dispozițiilor art. 274 și 276 Cod procedură civilă, proporțional cu suma pentru care acțiunea a fost admisă, suma de 440,30 lei cu titlu de cheltuieli de judecată din care suma de 40,3 lei reprezentând taxe judiciare de timbru, suma de 100,00 lei reprezentând cotă parte din onorariul de expert și suma de 300 lei reprezentând cotă parte din onorariul de avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTĂRĂȘTE**

Admite, în parte, acțiunea introdusă de reclamanta SC „Top System Tabacco” SRL Vaslui, cu sediul procesual ales în Vaslui, str. M. Kogălniceanu, bloc 1, sc. B, ap. 4, la Cabinet de avocat Carmina Păsărică, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vaslui, având sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare nr. 56, și cu pârâta Autoritatea națională a Vămilor – Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Vaslui, cu sediul ales la Direcția regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, situat în Iași, bd. Nicolae Iorga nr. 10C.

Anulează, în parte, decizia de impunere nr. 1 din 31.01.2011, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Vaslui, precum și decizia nr. 13 din 5.04.2011, emisă de Direcția generală a Finanțelor Publice a Județului Vaslui, în partea referitoare la cuantumul dobânzii aferente obligației principale, în sumă de 1.431.742 lei, reprezentând accize.

Stabilește că reclamanta datorează, pentru obligația de plată a sumei de 1.431.742 lei, reprezentând accize, dobânzi în quantum de 0,04% pe zi întârziere, pentru perioada de calcul a acestora.

Respinge, ca neîntemeiată, cererea reclamantei de a se anula actele administrativ-fiscale contestate în partea referitoare la stabilirea obligației de plată a sumei de 1.431.742 lei, reprezentând accize.

Respinge cererea reclamantei de obligare a pârâtelor la restituirea sumei de 260.000 lei, achitată cu titlu de accize și dobânzi aferente.

Obligă pârâta D.J.A.O.V. Vaslui să plătească reclamantei suma de 440,30 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 16 Ianuarie 2012

Președinte  
Dan Mircea Tăbăltoc

Grefier  
Abuhnoaci Valentina

Redactat TDM  
Tehnoredactat AVE  
2 ex. – 09.02.2012

57 210  
45 815  
11.4  
datorat

181  
31  
31  
12.11.2011  
31.01.2011